

vičena zahteva je torej: Dajte nam nazaj naše katoliške prosvetne organizacije! JNSsariji, prenehajte že vendar enkrat z denunciranjem, z ovajanjem naših ljudi, ki so boljši in poštenjši državljani nego vi! Dajte nam možnost katoliške vzgoje in prosvete, ki nam bo v tolažbo, podporo in pomoč v teh težkih časih.

*

Negova. Na prvo postno nedeljo dne 10. t. m., popoldne ob treh bodo igrali Benediktanci pri nas »Slehernika«, eno najlepših duhovnih iger. Igra je prav primerna kot uvod v sveti postni čas. Vsem, kateri jo bodo šli gledat, bo vzbudil »Slehernika« lepih in spodbudnih misli, po katerih bodo lahko uravnali svoje življenje. Igra nima namena zabavati, marveč dvigati, poglobljati človeško srce. Zato

se igre vsi, ki ste Bogu po volji, gotovo udeležite! Boljši boste šli po predstavi domov.

Vojnik. Naša župnijska knjižica je nabavila lepo število novih knjig. Kakor doslej, bo tudi v bodoče izposojevala knjige vsako nedeljo po deseti maši v društveni sobi v kaplaniji. Prihajajte pridno po knjige, saj z njimi si um bistrimo, srce zlahčimo!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Novoustanovljeno društvo »Narodna prosveta« je priredilo pretečeno nedeljo v Kat. prosv. domu svojo prvo dramatično predstavo. Kako velika vrzel je nastala z razpustom bivšega Kat. prosvetnega društva, je bil dokaz nedeljski obisk pri predstavi, ko je občinstvo do zadnjega kotička napolnilo obširno dvorano. Novemu društvu želimo pri njegovem delu za narodov blagor obilo uspehov.

*



Oglas je reg. pod S. Br. 23762 od 14. XI. 1934



Remšnik. Si pač misli kdo od nas: Kaj vi hribovci! Vendar je pa tudi pri nas življenje kakor drugod, posuto s trnjem in rožicami, za nekatere bolj, za druge manj. Do sedaj imamo letos še enako rojstev in umrlj, namreč šest. Zdravi smo še, saj zima nas ni gnjavila, kakor dostikrat druga leta, le sankarji in smuki niso uživali dovolj; komaj je bil sneg za smuk, pa je prismukal jug. Imeli smo par nesreč pri sankanju, tako da se trije zdravijo v bolnišnici. Vozniki so hiteli vpo-
rabljati sanene in sedaj je pomlad blizu. — Za razgledni stolp pri sv. Pankraciju se zdaj začne delo. Dobri naš Prelang že vozi drva, pripravlja kamenje, bo namreč žgal apno, da ga zvozimo k Pankraciju in zidamo. Ja, duh je, ki oživlja, pravi sv. pismo in res dobri duh je vladal do sedaj pri Prelangovi hiši ves ta rod, daj Bog, da tako tudi ostane! Dan za dnevom dobi sosed in tujec v tej hiši do-
brohotno postrežbo. Najbolj dobrodošel je duhovnik. Koliko gospodov je bilo tu ljubeznivo postreženih in kolikokrat, in to ali so prišli sami, ali cela družba izletnikov zraven! Po-

manjkanja ni bilo zaradi tega. Gospodar je sam skromen in štedljiv, da je le mogel po-
streči. Tako je bilo dolga desetletja. Sedaj je gospodar star, a za Pankracija je še vedno navdušen. Ko bi on računal vse vožnje, les, denar in vse, kar je že daroval, bi se mu pač čudno zdelo, kako ogromna svota bi bila. Pa tega neče! Prav, saj ima Gospod, ki bo nje-
gov Plačnik, vse zaznamovano, upamo pač v knjigi življenja. Domačemu dušnemu pastirju kar stavi vprašanje, da je li treba dati me-
cesen na žago za popravo strehe pri Pankraciju. Da, tako dela verna duša, prežeta pravega duha svetopisemskega. Sedaj tudi nje-
m denarja manjka, zato je pa prej marsika-
teri stotak daroval, zaznamovan s tem ali onim imenom, v dobrodelne namene. Bog vse dobri naj bo stoteri Plačnik! Drugi pa, ki ste istotako dobrega duha, pridite k Pankraciju, naglejte se božje narave tostran in onstran naših mej, uživajte lepoto in prostost, ki jo nudijo naše gore! V tem uživanju narave bo-
te pa tudi radi darovali svoj dinar za revno cerkev in za razgledni stolp. Pri nas tudi ni-
so vsi dobrega duha, kakor pri vas ne, zato ne moremo napredovati po želji in možnosti, mnogi uspehi izostanejo, žal tako je življenje, a dober vzgled je najboljši pridigar, je svetil-
nik v tem zamračenem svetu in tako bodo

mnogi mlačni in slabi boljši, da dosežemo vsaj nekaj. Za sedaj želimo razgledni stolp, za pozneje pa nebeški dom.

Razbor pri Slovenjgradcu. Komaj smo ob-
varovali v letošnjem predpustnem času našo župnijo pred volkom. Naposled se je namreč omožila Ladinekova Pepka na Črešnikovo po-
sestvo. Bog daj srečo! — Čas bi bil, da bi se ustanovila tudi pri nas dvorazredna. Pod-
gorje ima 160 učencev in 4 razrede, Šmiklavž 89 učencev in 2 razrede, Razbor pa 113 učen-
cev in samo 1 razred. Pomagamo drugim zi-
dati šole, sami pa gledamo skozi prste. — Pre-
senetila nas je vest, da je nagle smrti umrl v Podstredi g. dekan Jožef Krohne, ki je prav-
vestno in spretno vodil našo župnijo 10 let. Imamo ga še sedaj v prav dobrem spominu. Ustanovil nam je bratovščino presv. Srca Jez.
in izobraževalno društvo. Kot izboren živino-
rejec je pripomogel, da se je tudi ustanovila bikorejska zadruga. Vsem je rad pomagal, kar
in kolikor je mogel. Ker se je vršil isti dan
in isto uro pri nas pogreb Pečolarjevega Ton-
čka, smo se na tem pogrebu tudi spominjali
umrlega gospoda dekana in se je v ta namen
zvonilo vsak dan po eno uro. Na Tončekovem
pogrebu smo kljub krizi nabrali za novo bo-
goslovje v Mariboru 50 Din.

ju se vprašuje: Ali je zdravnik pred zakonom odgovoren za ne-
uspešno pomladitev, ali ne? Z odgovorom na
ti dve vprašanji bodo
imeli sodniki velike
težave.

Evropa in Amerika po- stajata pretesni!

Znana dva angleška
športnika: avtodirkač
sir Malcolm Campbell
in letalec sir Allan
Cobham, sta odpotovala
v Srednjo Afriko,
da poiščeta primerno
ravnino za dirkalšče.
Nastopila sta dolgo
pot, ker je postala Ev-
ropa pretesna za div-
je motorne dirke. Av-
tomobili, ki razvijajo
počasno brzino 300 do
400 km na uro, potre-
bujejo dolgo in ravno

Moški stopijo še bliže, ker menda slutijo, da pride
nekaj posebnega in se deklina niti več izmuzniti ne
more.

Švercar začne govoriti. Skraja govori bolj tiho
ter svečano, pa nadaljuje vedno krepkejšo in odloč-
nejšo. Razlaga pravi križev pot, kakor ga gledamo in
opravljamo v cerkvi. Razlaga je lepa in nazorna, da še
zakašljati nihče ne upa. Potem pa pravi s povzdig-
njenim glasom, da so še tudi drugi križevi poti na sve-
tu, da celo med nami in tudi na teh se lahko pri-
kupimo Bogu in nasledimo križ nosečega Jezusa.

»Če imata vzgledna krščanska zakonca kopico
otrok, skrbita in pridno delata od ranega jutra do
pozne noči. Naenkrat se jima naseli v hišo nesreča:
polje slabo obrodi, vinograd opeša, živina slabo stori
in še bolezen zagospodari. Otroci vpijejo venomer:
'Ata, kruha, mama, tako sem lačen', pa pomagati ne
moreta. Deklina moja, ali ni to križev pot, da se Bogu
usmili?«

Moškim je kar sapa zastajala pri takih besedah
in se jim nehote vsiljuje vzdihljaj: »Res je, prav imaš.«

»Pa pomisli, deklina, ta križev pot v knjigi ti je
predolg! Kaj pa naj reče žena, ki je bila čudno lepo

vzgojena in je vseskozi vzor poštenega slovenskega
dekleta, pa je dobila moža, kateremu ni za delo, ga
ne veseli dom, po oštarijah poseda in zapravlja, doma
pa razsaja, ženo in otroke preklinja ter od hiše na-
ganja. Je pač to strašen križev pot, po katerem naj
hodi, zdihuje in joče, dokler je ne reši blede smrt. Bog
te obvaruj kaj takega, deklina, in zato le rada za Je-
zusom križev pot obiskuj, ogleduj, premišluj in moli
pobožno, če bi še bil tako dolg!«

Moški so še bolj utihnili, počasneje kadili in se
delali, kakor bi hoteli oditi.

Kramar jih je ponovno priklenil k svoji stojnici,
ko jim je začel razlagati nov križev pot, in sicer o po-
štenem mladeniču, na katerega je bila ponosna oče-
tova hiša, cela vas in so po župniji vedeli o njem le
dobre reči govoriti. Moral je prevzeti dobro urejeno
posestvo in si izbrati življensko družico, da mu po-
maga gospodariti ter prenašati težave, skrbi in dela.
Po veseli gostiji je spoznal, da si ni zbral prave, da
se le lepo oblači, kakor ti, deklina. Se ne briga veliko
za gospodinjstvo, nima snage ne v hiši in ne v ku-
hinji. Otroke zanemarija in še kaj poštenega na mizo
postaviti ne zna. Posnema samo ono žensko, o kateri

Podgorje. »Ivan, vzemi Trezo, boš pa zmiraj »trezne«, in meni tudi ne bo treba na pust boba jesti, so rekli gospod Visočnikovemu Ivanu. Pa se je nasmejal in odšel. Dober fant si, iz ugledne hiše, rab's tudi dobro gospodirjo, si je mislil gospod. Ivan pa je hodil večkrat vprašat Kolarjevo Treziko, če bi ga hotela za moža. In v skrbeh, ali bo ali ne bo, bi gotovo večkrat utrgal marjetico, če bi cvetela, in trgal peresa: bo, ne bo, bo, ne bo... Tako pa je najbrž gotovo ni, skrivaj je tipal po knofih svoje suknje: bo, ne bo, bo, ne bo, in končno ni odločil knof, ampak Terezika, ki je rekla: bo! V ponedeljek dne 25. februarja je to javno pred oltarjem izpovedala in Ivanu se je odvalil kamen od srca. Iz Marijinega vrta je odtrgal rožo, da jo presadi na svoj dom. Pridna in vzgledna družbenica je bila Terezika. V nedeljo prej so darovale tovarišice sv. obhajilo za njo, pač najlepše poročno darilo! Popoldan pa so se na njenem domu poslovile o nje. Krasne poslovilne pesmi in lepe besede, ki jih je govorila prednica, so izvabile solze nevesti in vsem drugim. Naj jo blagoslovi Devica Marija z ljubim Sinom!

Laznica pri Limbušu. Otožno je zaklenkal zvonček v limbuški farni cerkvi, s katerim se je vsem faranom naznanila žalostna vest, da je zopet eni osebi jenjalo biti srce. To je bil gospod Andrej Halbwidl, čislani gostilničar in posestnik na Laznici pri Limbušu, ki je komaj 47 let star dne 21. februarja t. l. zapustil našo solzno dolino. Bolehal je že dalje časa na jetrih, h kateri boleznj se je v zadnjem času še pridružila pljučnica, ki je kljub poživljajočemu zdravniškemu prizadevanju zahtevala žrtve. Pokojnik se je rodil v Untermarkersdorfu pri Oberholabrunnu na Nižjem Avstrijskem. Prišel je v Maribor, kjer je bil hotelir. Bil je zelo priljubljen. Njegovo usmiljeno in dobrohotno srce je bilo splošno znano po Mariboru in daleč naokoli, osobito pri ubogih, katerim je bil v pravem pomenu besede krušni oče. Ko je vsled gospodarske krize zapustil Maribor, se je preselil na svoje posestvo na Laznici pri Limbušu, kjer je priredil lepe in udobne gostilničarske prostore. Naravnost veličasten je bil njegov pogreb na farno pokopališče v Limbušu, katerega so se udeležili poleg obilice župljanov tudi mnogoštevilni njegovi prijatelji.

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«
»Naš dom«
»Nedelja«
»Glasnik presvetega Srca Jezusovega«
»Rafael«.

telji, zlasti gostilničarji in znanci iz Maribora in okolice, ter v obilnem številu športniki kolesarji iz Maribora in ognjegasnega društva. Andrej, počivaj v miru in nebeška luč naj Ti sveti!

Kamnica pri Mariboru. Letošnji predpust smo mi Kamničani na iskrem konjičku. Tako nam pravijo celo sosednji farani. Dozdaj je stalo pred oltarjem kar devet ženinov, seveda vsak s svojo nevesto. Mogoče si priporimo rekord. Vrli mladenič Ferdo Kajzer, ud Apostolstva mož in fantov, si je izbral za nevesto sebi primerno mladenko, dolgoletno cerkveno pevko ter voditeljico deklet-družbenic Alojzijo Modrič s Siemena pri Selnici. Bog živi mladi par!

Pobrežje pri Mariboru. V ponedeljek dne 25. februarja zvečer je prenehal trpeti vzorni fant Ivan Šmirmaul, posestniški sin na Pobrežju. Kdor ga je še lani videl pri njegovem delu, ni mogel iriti misliti, da je že zapisan smrti. Poprej čvrst in zdrav, je začel v jeseni naglo hirati. Boleti ga je začela noga in vsaka človeška pomoč je bilaastonj. Vedno hujše so postajale bolečine na nogi, vedno bolj je venelo njegovo mlado telo. Neusmiljena bolezen ga je pradž par meseci položila na bolniško posteljo, iz katere ni več vstal. Z veliko portpežljivostjo je prenašala svoje mučeniško trpljenje in trikrat pokrepčan s sv. popotnico je dne 25. februarja zapustil to solzno dolino v cvetu mladosti, 18 let star. Dragi Ivan, počivaj v miru božjem!

St. Peter pri Mariboru. Navzlic hudi gospodarski krizi, pa se še vendar možimo in zwinimo. Metava je dala ta predpust največ ženinov in nevest. Slabo pa je odrezala Trčova in bodo menda le mogli zopet »ploha« vleči. Pa kaj čemo, če pa so očetje tako trdi, kadar bi trebalo kaj šteji, ženini pa samo z nevestami niso zadovoljni in bi radi le nekaj cvenka. Trčavec Matevž si je šel po nevesto kar k so-

sedu, pa si je zbral Toplakovo Marjetico. No, saj pa je gospodinjo tudi rabil, kajti mati so venomer pravili, da so že za nič. Pa na gostiji so se še vendar parkrat kakor kakšna mlada zasuknili. Pa tudi Toplakova Zalika je rekla, da noče biti več sama. Če sestra, zakaj pa jaz ne. In ker so oče kovač, je rekla, kovača hočem! Pa ga je dobila, močnega kot Goljata, ki očetu že zdaj pomaga. Doma pa je iz sosedne Zimice, Plavec Alojz pa se piše. Perk Štefanija si je poiskala ženina tudi v Zimici. Čevljar naj bo, je rekla, in ga je tudi dobila in sicer Čučko Franca. No pa Črnkove Trezike tudi ne smem pozabiti. Saj je dobila najboljšega, kakor so oče starešina povdarili, da bi še ga pri belem dnevu s svetilko težko našel. Da se pa oče starešina ne bodo varali, zato pa naj le skrbi Horvatov Franček. Čisto umestno je še, če še opozorimo novoporočence, zlasti one, ki bodo imeli še starše na prežitku, da naj ne pozabijo, da še zanje vedno velja četrta božja zapoved. S kakšno mero boste merili svojim staršem, s takšno mero vam bodo povračevali Vaši otroci. In nič ni lepšega, kakor če vlada med starimi in mladimi lepa zastopnost in mir.

Grušova. V ponedeljek po Matejevem se je poročil Horvat Franc, posestnik iz Grušove, s Črnko Terezijo, kmetko hčerko iz Nebove. Drugi dan pa je bila sv. maša v kapelici M. B. na Metavskem hričku, kamor je bil oče starešina povabil mladi par in vse svate. Ženin je eden izmed redkih slovenskih fantov, ki so svojo fantovsko dobo res lepo dokončali. Naš ženin je bil svojčas načelnik Orla, odbornik in blagajnik bivšega prosvetnega društva »Skala« in nazadnje predsednik fantovske KA. Vnet in poživljajoč društveni delavec je bil vselej in povsod, kjer je bilo treba zaorati brazdo krščanske prosvete. Nevesta pa je bila ves čas pridna Marijina družbenica ter so se njene sestre tudi lepo poslovile pred cerkvijo od svoje bivše tovarišice. Naj jima bo tudi v zakonskem stanu usojeno, da nadaljujeta v lepi slogi, sreči in blagostanju delo, ki je namenjeno vsakemu skrbnemu in dobremu gospodarju in gospodinji in da bo solnce zakonske sreče vedno ogrevalo njun prijeten dom v Grušovi pri Sv. Petru niže Maribora.

pojemo tolikokrat: »Rada čičkala, rada papkala, rada v senci ajčkalala«

»Kaj pa rečeš k temu, deklina? Ni li to pravi križev pot, ki ga naj nosi nesrečni mož s tako družico do hladnega groba?«

Moške to razvname tako, da si popravijo cekre na palicah, srpo gledajo na deklino ter pritrujejo govorniku: »Res je tako! Prav imaš!«

Deklina gleda v najhujši zadregi v tla in se skuša odstraniti, pa se ne more preriti iz preveč strnjenega oklepa moških. Švercar jo miri in tolaži, rekoč:

»Jaz te poznam in vem, da imaš dobro srce. Prave resnobe se še nisi naučila in ti še manjka marsikaj, da boš postala dobra žena. Najboljši pripomoček za to ti bo križev pot, na katerem spoznaš dolgo in strašno trpljenje Kristusovo in se naučiš potrpljenja, prenašanja, ljube ponižnosti in vztrajnega dela, kar je neobhodno potrebno za zakonsko življenje. In glej, ravno v tej knjigi se nahaja tak križev pot, o katerem si rekla - naglici ter nepremišljeno, da ti je predolg. Zdaj, ko si slišala, kako dolg je križev pot različnih ljudi, pa ti menda ta križev pot že ne bo več predolg. Ker ti želim srečo, sem nalašč za

te to knjižico tako lepo kosteno povezal, da bi jo človek le gledal, z veseljem kupil in nesel s ponosom domov ter z njo v roki opravil premnogokrat pravi križev pot. Težko se ločim od nje, pa tebi jo le prodam za malenkosten denar, ker ljubim tvojo dušo in jo osrečiti želim.«

Kaj je storila deklina po tolikih vzgledih o križevem potu v življenju, si lahko mislite. Kupila je molitvenik, šnofanca ter čikanca, možje so jo pustili od stojnice, posedli v bližini zgovornega tobakarskega kramarja in večerjali, kar je pač kateri prinesel seboj v cekru.

Tako svetogorska kronika. Sličnih švercarskih pridigarjev je bilo mnogo po obeh straneh Sotle. Nastopali so ter dobro zaslužili po vseh količkah znanih božjih potih. Romarji so jim bili naklonjeni, so se čudili ljudski zgovornosti ter pretkanosti in so prav radi kupovali od njih spominke in tobak.

*

(Dalje sledi.)

Širite „Slov. gospodarja“!

progo. Obrati v polnem diru bi stali vozača življenje. Posamezna kopališča v bogati Kaliforniji so dogradila jako dolge dirkalne proge ob morski obali. A postale so prekratke, ker vedno narašča besna hitrost dirkalnih vozil. L. 1931 se je na ta način ponesrečil v Dayton-Beechu vozač Lackart. Vrglo ga je iz prekuženega vozila in je najbrž umrl za srčno kapjo že v zraku, preden ga je zavihtelo ob tla. Campbell išče pripravo progo sredi puščave Kalahari, ki jo bo prepotoval v ta namen od reke Zambezi do Transvaala.

St. Peter pri Maribru. Kakor se je svoj čas že poročalo, je sklep občine Sv. Marjeta ob P., da se izšolajo k St. Petru vsolani deli občine, postal pravomočen in stopi z novim šolskim letom v veljavo. S tem sklepom pa se prizadeji občani občine Sv. Marjeta ne strinjajo in obžalujejo, da se občinski zastop ni oziral na želje prebivalstva, ki je zahtevalo, da ostane za naprej pri starem, da naj bodo kraji, ki spadajo cerkveno k St. Petru, tudi vsolani tja. Vsled te spremembe bosta najbrže obe šentpeterski šoli zgubili po en razred. — Kandidatov za volitve v narodno skupščino se nam ponuja dovolj. Dosedaj jih je že kar pet za nas srez. Pa za nas ni nobeden. — Zadnji čas je za naročitev Mohorjevih knjig. Naj ne ho hiše, ki bi si knjig Mohorjeve družbe ne naročila. — Fantovski odsek KA pridno deluje ter ima redne mesečne sestanke. Ker se je dosedanji predsednik KA Horvat Franjo poročil, je bil mesto njega izvoljen Fluher Tone. Naj se le mladi rod pridno oklepa fantovske KA, da bo iz njega vzrasel nov rod, močan in kreposten na duši in telesu. — Če komu po svetu okrog manjka dobrega vina, naj pride k nam. Imamo še v zalogi takšnega, kakršnega nam je Bog dal in tudi predragi nismo z njim. — V letošnjem predpustu smo imeli 8 porok. Pa še imamo ženinov in nevest več. Počasi že bodo prišli na vrsto vsi.

Sv. Rupert v Slov. goricah, Gornja Voličina. V četrtek dne 28. februarja smo pokopali vrlo mladenko Roziko Ekerl. Umrla je v cvetu let, staru šele komaj 24 let, bridko objokovana od matere, sestre, brata in premnogih drugih tovarišic. Morilka jetika ji je pred letom zastavila pot njenega mladega upapolnega življenja. Vsa zdravniška pomoč je bila brez uspeha. Ko je že bila priklenjena na bolniško posteljo, je prenašala vse trpljenje potrpežljivo in se vedno tolažila na zopetno zdravje. Rozika, ni se ti spolnila tvoja želja, da bi učakala ljubo spomlad. Kako je bila Rozika priljubljena, je pokazal njen pogreb in solze, ki so močile njen grob. Počivaj sladko!

Sv. Križ na Murskem polju. Pred kratkem smo imeli proračunsko sejo občinskega odbora, ki je bila šele prva javna seja. Tukajšnji davkoplačevalci so se začeli precej zanimati za gospodarstvo občine ter so prišli v precejšnjem številu poslušati na občinsko sejo. Seja je bila precej živahna. Občinska uprava je za gasilstvo določila znesek 2500 D in to 11 gasilskim četam z 250 člani, dočim je nekemu drugemu društvu, ki ima k večjemu 25 članov, naklonila 4000 Din. Gotovo so že gospodje okoli pokojne stranke JNS, katera nam je povzročila toliko krivic in nasilnosti, uvideli, da njim bije zadnja ura, ker so se se poslužili zadnje rešilne bilke. — Kolikor se da izvedeti, imamo v našem okraju že pet kandidatov za prihodnje volitve v narodno skupščino. Če le bodo imeli kaj volilcev! Menda bo sedaj zmanjkalo vina, ker lansko leto je bilo slabo leto za vino. Cigarete precej stanejo, še dražje pa so avtomobilske vožnje.

Polenšak. Zamajali so se in otožno zadoneli naši zvonovi ter naznanjali širom naše župnije, da je zadet od srčne kapi naglo a vendar za večnost lepo pripravljen umrl mož Tomaž Bezjak, kmet iz Braclavec, v starosti 66 let. Rajni Tomaž je bil tisti mož, ki je pred dobri 10 leti z veliko vnemo in veseljem stopil v nabiralni odbor za nabavo novih zvonov na Polenšaku. Ne samo, da je sam mnogo daroval, tudi z največjim veseljem in navdušenjem je pomagal pri nabiralni akciji tako dolgo, dokler ni v družbi s svojimi sofarani pri-

pomogel, da je bil izvršen načrt ter so se uresničile naše želje in nade, da smo spet naš visoki zvonik napolnili z lepo donečimi novimi zvonovi. Oh, s kakim veseljem in ponosom jih je leta 1927 z drugimi vred pripeljal na Polenški hriček. Nočemo sicer pokojniku na njegov grob trositi njegovih dobrih del, ali vendar nam je dolžnost, da ga opišemo kot vernega katoliškega moža, saj je tudi nastala prva vrzel med kumi naših zvonov. Bil je tudi vsestransko priljubljen kot dobitnik revnejših, vnet za pošteno stvar, dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja«, Mohorjevih knjig ter drugih nabožnih listov. Čeravno ta zadnja leta je bil vezan večji del le na svoj dom vsled pred leti odrezane noge, se je vedno zanimal za vso javno življenje. Kako je bil pokojni spoštovan in čislán, je pokazal tudi njegov lepi pogreb. Dobremu možu, ki tudi v svojih zadnjih vzdihljajih ni pozabil na Njega, ki vodi naše življenje, ko je prav s slabotnim glasom naročil svojim domačim: »Molite, jaz bom umrl!« Naj mu bo Bog veliki, usmiljeni plačnik v nebesih, vsem domačim in preostali pa obilni tolažnik!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 25. februarja se je vršila poroka ene najboljših članic Marijine družbe Micike Mundove iz Rakovec, katero si je izbral za nevesto vrlo mladenič, predsednik tukajšnje mladeniške fantovske Marijine družbe Pintaričev Tonek. Glinjiv je bil prizor, ko se je voditeljica dekliške Marijine družbe poslovala od Micike v navzočnosti velike množice, posebno hčer Marijine družbe. Poroko je izvršil Micikin brat g. Vjanko Munda, stolni vikar v Mariboru, ki je v lepem govoru povdarjal svetost zakona ter ženinu in nevesti na pot v novo življenje priporočal kot tri anjele varuhe tri čednosti: živo vero, trdno upanje in gorečo ljubezen. Uro prej sta sklenila zakonsko zvezo posestnik Plohl Jožef iz Savca, ki je pripeljal pred oltar pridno mladenko Kristino Janžekovič iz Koračice. Istočasno se je poročil Lipovec Frančišek iz Savca z Jožefo Cajnkar iz malonedeljske župnije ter Cajnkar Janez iz Savca z Ano Lipovec tudi iz Savca, ter Zunko Jakob iz Peršetinec z Matildo Salar iz velikonedeljske župnije. Vsem novoporočencem želimo mnogo sreče in božjega blagoslova!

Šmartno na Pohorju pri Slovenski Bistrici. Tukajšnji cerkveni pevski zbor, katerega vodi gospod organist Hauc Josip in ki šteje 18 pevcev, prav lepo napreduje. Pevci (učitelj, kmet, skitski fantje in dekleta) deloma od daleč prihajajo pridno k vajam in se trudijo, da petje čim bolj zadovolji v cerkvi poslušalce. — Na občnem zboru gasilske čete v Šmartnem je bil izvoljen za poveljnika g. Tomažič Juro, učitelj, za blagajnika pa g. Bukovnik Ivan, trgovec. — Komaj smo se rešili hude zime, le kratek čas so bili lepi dnevi. Potem pa je začel sneg padati ter pokrnil z belo odejo zeleno Pohorje. »Slovenski gospodar« se je zelo razširil in postal tako priljubljen, da že komaj čakajo, ko pride pošta, da ga odvzamejo in pridno čitajo. Le ostanite mu zvesti, saj je vaši!

Želodčne bolečine, pritisk v želodcu, galloha v črevesu, žolčni okus v ustih, slaba prebava, glavobol, težak jezik, bleđa barva obraza izginejo čisto po večkratni uporabi naravnega »Franz Josefove« grenčice s tem, da jo izpijemo kozarec, preden ležemo spat. Specialni zdravniki za bolezni v prebavilih izjavljajo, da je »Franz Josefova« vroča topla priporočila kot v te namene službe domače zdravilo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Gornja Ponikva. V nedeljo dne 17. februarja ponoči so vlomili tatovi v zidanico posestnika Ograjenšek Franca, po domače Stojanovška, v Spodnji Ponikvi. V klet so prišli na ta način, da so s sekiro presekali skoro 1 dm debel hrastov strop in se skozi odprtino spustili na sod. Stočili so okrog 80 litrov dobrega jabolčnika. Po utrudljivem delu so si napravili iz sena, ki je bilo na zidnici, mehke sedeže in se imenitno pogostili. Da jih ni zeblo, so si v zidnici zakurili s koli, ki so jih dobili v sosednjem vinogradu. Najbrže so bili trije ali štirje, ker so se dobro poznali sedeži v mehke senu. Končno so ogenj polili z jabolčnikom in odnesli ostanek v temno noč. Ker je zidanica na samotni, ni nihče slišal ali videl kaj sumljivega. Orožniki pridno preiskujejo zadevo. Sumi se na domačine, ki so jim morale biti razmere prav dobro znane.

Galicija pri Celju. Dne 23. februarja t. l. je umrla Veber Alojzija, po domače Počenova Lojzka. Rajna je bila Marijina družbenka, stara komaj 23 let. Po treh dneh boleznih pljučnice je izdihnila svojo dušo. Kako je bila rajna priljubljena, se je pokazalo, ko je ležala na mrtvaškem odru. Pogreba se je udeležilo veliko število ljudi iz domače in sosednjih župnij. Pogreb je vodil kaplan Adamič. Rajni sveti večna luč!

Vojnik. Mnogokrat se čita po časopisih, da nenadoma umrje kak mladi mož in zapusti ženo in nepreskrbljene otroke brez sredstev za nadaljnje življenje. In tako živijo brez hranitelja v veliki stiski in revščini. Premnogi predčasno oslabijo, da so nesposobni za delo in zaslužek. Zato je treba misliti na stara leta. Če bi mladi ljudje večkrat pomislili, da bodo le prekmalu stari in nesposobni za delo in zaslužek, bi se za starost gotovo bolj preskrbeli. Le pogledite, koliko starih ljudi živi v bedi in pomanjkanju. Živeti v breme občni in drugim, ali celo od mlačne ni prijetno, zlasti za tistega, ki je nekoč razpolagal s svojim denarjem. Marsikdo bi si včasih z lahko pritrgal kak dinar in denar pametno naložil. Na stara leta bi mirno užival zaslužen pokoj, neodvisen od drugih. Ali ste zasa že poskrbeli? Toda ne samo za starost, tudi za slučaj smrti je treba poskrbeti! Možje, očetje, smrt vas lahko nenadoma loči od žene in nepreskrbljenih otrok. Vsak dober mož, vsak skrben gospodar misli na to in je tudi pripravljen na to. Kdor si hoče za stara leta zagotoviti nekaj denarja ter hoče obenem poskrbeti, da svojem v slučaju nenadne smrti nekaj zapusti, naj sklene pri najbolj zanesljivi zavarovalnici »Karitas« takoj zavarovanje na doživljenje in smrt. Vsa nadaljnja pojasnila se dobijo pri Francu Klančnik, zastopniku »Karitas« v Vojniku.

Gračnica pri Rimskih toplicah. Gospodarska kriza, ki vlada po svetu, se kaže tudi na banovinski cesti Mišji dol — Rimske toplice, prav posebno še od Mišjega dola proti izlivu Gračnice v Savinjo. Da je ta cesta še vedno zelo ozka, že razumemo, da pa manjka na cesti gramoza, pa nam je nerazumljivo, ker je na vsak kilometer ceste kamnolom ali gramozna jama. Ob času zadnjega deževja so se vozovi ugrezali v zemljo kot v kakšnem vaškem kolozu. Želimo, da pride kdo od banovine ali od cestnega odbora in si ogleda cesto.

Sv. Peter pod Sv. gromi. V ponedeljek dne 25. februarja sta si v sklenitev zakonske zveze podala roke zvesta naročnika »Slovenskega gospodarja« in vneti sodelavca v naših organizacijah: Micka Kožuhova iz Sv. Petra in Tinče Hudina iz Križanvrha. Da bi jima nebo rosilo obilo božjega blagoslova!